

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 667-ҳадис

667/1344 - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَرَجَ يَوْمًا، فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أُخْدٍ صَلَاةً عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: «إِنِّي فَرَطْكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ، وَإِنِّي أُعْطِيَتُ مَفَاتِيحَ حَرَائِنَ الْأَرْضِ، أَوْ: مَفَاتِيحَ الْأَرْضِ، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تُشْرِكُوا بَعْدِي، وَلَكِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنَافَسُوا فِيهَا».

667.1344. Уқба ибн Омирдан ривоят қилинади:

«Бир куни Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам чиқиб, Уҳуд аҳлига маййитга ўқиладиган жанозани ўқидилар. Сўнгра минбарга чиқиб: «Мен сизлар учун фаратман*. Мен сизларга гувоҳман. Аллоҳга қасамки, мен ҳозир ховузимга Ҳавзимга қараб турибман. Менга ер хазиналарининг калитлари [ёки ернинг калитлари] берилди. Аллоҳга қасамки, мендан кейин мушрик бўлиб кетишингиздан қўрқмайман, бирорқ унинг (яъни дунё) учун талашишингиздан қўрқаман», дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

